

Since the first משנה of the Perek mentioned that carrying the קרבן קרבן and bringing it from outside the פסח may not be done on שבת, our משנה discusses a קרבן that may not be brought on at all.

- אימתי מביא חגיגה עמו בזמן שהוא בא בחול בטהרה ובמועט

We only bring a קרבן חגיגה together with the קרבן פסח when

- שבת Tt is not שבת
- -2- The קרבן פסח is being brought בטהרה the יהבו is יהור AND
- -3- The פסח קרבן is small not large enough to satisfy all the בני - חבורה - the people who are registered on it.

עמו חגיגה עכוו אין מביאין עמו חגיגה באבת במרובה שהוא א בא בוזמן - However, we do NOT bring a קרבן פסח if the קרבן פסח is being brought

- -1- On Shabbos because the הגיגת is not חבת -
- -2- When the קרבן פסח is ample to feed and satisfy all the בני חבורה
- The Mishnah continues; אור בקר מן הכבשים ומן העיזים מן הזכרים ומן הגיגה היתה באה מן הצאן מן הבקר מן הכבשים ומן העיזים מן הצאן מן הבקר מן הכבשים ומן העיזים אור באה מן הבקר מן הבקר מן הכבשים ומן העיזים אור באה מון הבקר מן הבקרום באה מון הבקרום באה

The קרבן חגיגה could be sheep, cattle, or goats - male or female -

unlike the קרבן פסח which is limited to a male lamb or kid goat less than one year old.





3 ונאכלת לשני ימים ולילה אחד -And this חגיגה can be eaten for two days and one night which is ערב פסח, Pesach night, and the first day of Pesach -

unlike the קרבן פסח which can only be eaten Pesach night until the next morning.









אמר רב אשי שמע מינה חגיגת ארבעה עשר לאו חובה היא – אמר רב אשי שמע מינה חגיגת ארבעה עשר לאו חובה היא – From the fact that we don't bring the קרבן חגיגה or when people are , טמא , or when there is enough meat in the קרבן פסה to satisfy the people, we see that the קרבן חגיגה is not an independent obligation,

but is brought

- כדי שיהא פסח נאכל על השבע

So that the קרבן פסח would not be eaten when hungry, but rather when somewhat satiated.

It would be interesting to point out a Machlokes רש"י in this Halachah:

Rashi writes in two comments;

- כדי שיהא פסח גמר שביעתן - שיהו נהנין באכילתו ותיחשב להן

Only after stilling one's hunger does one enjoy the food - to be considered more dignified dining.

Tosfos says;

- מדרבנן גזירה משום שבירת עצם

The Chachamim were concerned that in his great desire to still his hunger he might break a bone, which is a לאו 5.

כ מתניתין דלא כבן תימא –
Our משנה which said that the הגיגה can be eaten for two days and a night disagrees with בן תימא who says;
הוגיגה הבאה עם הפסח הרי היא כפסח ואינה נאכלת אלא ליום ולילה
The קרבן פסח as the same קרבן פסח as the חגיגת י"ד

only be eaten Pesach night until the next morning.

To explain the next statement of בן תימא we must first review the three Korbonos every person was obligated to bring on ירושלים when he was עולה לרגל - when he came to ירושלים for the לרגלים - the three festivals.

אמר רב אשי שמע מינה

אמר רב אשי שמע מינה

דר ארבעה עשר לאו חובה היא

From the fact that we don't
bring the קרבן חגיגה on קרבן on שבת etc.

But is brought
כדי שיהא פסח נאכל על השבע

So that the pop קרבן פסח would not
be eaten when hungry
but rather when satiated

רב"י

עמוקן

הוס"

מדרכנן

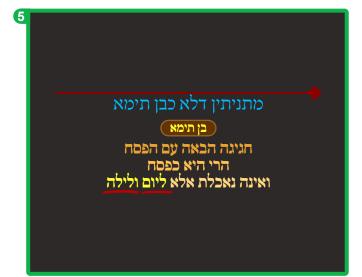
מדרכנן

גורה מצוס

שיהו נהנין באכילתו

שבירו עלס

שבירו עלס



- 1- עולת ראיה

A קרבן עולה - as it says;

ריקם - You shall not appear before me empty-handed.

- שלמי חגיגה -2

A קרבן שלמים to celebrate יום טוב - also referred to as חגיגת חמשה - as it says;

יוחגותם אותו חג לה ' You shall celebrate before Hashem with a Korbon.

- שלמי שמחה -3

A קרבן שלמים with which to rejoice on Yom Tov - ושמחת בחגך - by eating meat of a Korbon - as it says;

- וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלקיך

The שמחה should come from the שלמים.

The Gemara in אסכת חגיגה explains that it is not necessary to bring a specific Korbon for this purpose. One can fulfill this obligation by eating meat from any other Korbon that he brought on יום טוב, for whatever reason.









Therefore, בן תימא continues;

וחגיגה ארבעה עשר יוצא בה משום שמחה ואין יוצא בה משום חגיגה וחגיגה ארבעה עשר ווצא בה משום חגיגה which he did not end up using, he can bring it on יום מוב and fulfill his obligation of שלמי שמחה. However, he cannot fulfill with it his obligation of שלמי חגיגה, because, as Rashi explains; כל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין - כל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין

An obligatory Korbon can only be brought from חולין. Since his חגיגת ארבעה עשר is already הקדש, it cannot be used for the obligatory שלמי חגיגה.

- מאי טעמא דבן תימא

בן תימא had said that unlike the הגיגת חמשה חגיגת which is eaten הגיגת ארבעה ולילה אחד is only eaten הגיגת ארבעה עשר - Pesach night.

8 He derives this from the Posuk;

- ולא ילין לבוקר זבח חג הפסח

- זבח חג זה חגיגה, הפסח כמשמעו, ואמר רחמנא לא ילין

The Issur of leaving meat until the morning applies to both מסח and to אינגת "י" which comes with the פסח.

Based on Braisos the Gemara concludes that this היקש compares פסח חגיגת י"ד ני"ד ני"ד פסח חגיגת י"ד

לכל מילי - regarding all other Halachos of the קרבן פסח.

- --- מן הצאן --- פקר Brought from sheep or goats not בקר --- בקר
- --- מן הזכרים female נקיבות female -
- --- בת שנתה -- within its first year not בת שתי שנים in its second year -
- --- לשני ימים ולילה It is eaten only Pesach night not לשני ימים ולילה two days and one night -
- --- צלי Roasted not מבושל cooked -
- --- אלא למנויו Eaten only by its registrants not שלא למנויו its non-registrants -
- 9 The Gemara asks a Shailah whether the Issur of שבירת עצם breaking a bone applies to חגיגת "ד based on the היקש, or it does not apply, because it would be excluded from the posuk; ועצם לא תשברו בו

- בו ולא בחגיגה

Or, it does apply because we exclude something else? The Gemara goes into a lengthy discussion in trying to resolve this question from a Mishnah in מסכת שקלים, but it ultimately remains unresolved.













The Gemara now cites a third opinion regarding היגרת י"ד. – תניא יהודה בן דורתאי פירש הוא ודורתאי בנו והלך וישב לו בדרום

חגיגת י"ד אינו דוחה את השבת, because הגיגת י"ד אינו חובה - חגיגת י"ד אינו

There is no חיוב to bring a חגיגת י"ד.

It is brought only when the meat of the קרבן פסח will not suffice.

He held however, that

חגיגת את דוחה את השבת, because ...

- חגיגת י"ד חובה

There is a חיוב to bring a חגיגת.

Therefore he did not want to be in a position where the הכמים would not allow him to bring a הגיגת "ד  $\pi$ .

Rav explains that he derived his opinion from the Posuk; וזבחת פסח לה' אלקיך צאן ובקר –

Clearly, מ קרבן פסח cannot be brought from בקר. Therefore, we must interpret the Posuk as follows:

- צאן זה פסח בקר זו חגיגה

The word בקר ציאן refers to the קרבן פסח which must אנאן, the word בקר refers to the בקר which can be בקר, and וזבחת פסח is referring to both - and the Torah is saying:

You shall bring the חגיגה with the פסח.

Rav Ashi explains that according to the חכמים is teaching is teaching פסוק the פסוק is teaching - מותר הפסח שקרב שלמים

A קרבן פסח that was not brought on ערב פסח can be used for a קרבן שלמים which can be from בקר.

Even though the הרבנים is a קרבן ציבור החנים חולנים הוכנים החול hold that it cannot be brought on שבת like all other קרבנות ציבור because the פסוק says; הוגתם אתו חג לה' שבעת ימים בשנה –

It can be brought on any one of the seven days of סוכות. If we would be able to bring it on שבת we would be able to bring it for eight days, because it can even be brought on שניני עצרת.

The פסוק must be assuming that we do not bring it on שבת!

To summarize:
There are three opinions regarding
ר חגיגת ארבה עשר
Also referred to as
ר הגיה הבאה עם הפסח
ר חגיגה הבאה עם הפסח
חכמים of our משנה hold
משנה Therefore,
ר חגיגת י"ד אינו דותה את השבת
ר אונד וותה את השבת העבר ואכלת לשני ימים ולילה אחד
ר שלכת לשני ימים ולילה אחד
ר שלכת ם - שלכת ב שלכת -

-2- מן תימא בן agrees with the חכמים in that חגיגת "ד אינו חובה, and הגיגת י"ד אינו חובה - חגיגת י"ד אינו דוחה את השבת -שלמים - But he disagrees with the הרמים, in that אינה נאכלת אלא ליום ולילה - And in certain other Halachos it is like a

-3- יהודה בן דורתאי holds רוגית "ד חובה Therefore, חגיגת "ד דוחה את השבת, and אינה נאכלת אלא ליום ולילה - פסח Because it is completely like a 10 Third opinion regarding הגיגת י"ד תניא יהודה בָן דורתאי פּירִש הוא ודורתאי בנו והלך וישב לו בדרום He disagreed He held with the however חכמים יהודה בן דורתאי חגיגת י"ד חגיגת י"ד דוחה את השבת אינו רוחה את השבת חאיאת י"ד אינן חובד חאיאת ו"ד חאבור







